

kommende, at Sogneraadets Samtykke til en saadan Bestemmelse udtryffeligt bliver indhentet, og at det ikke blot kan berøe med, at Sogneraadets Erklæring bliver indhentet. Selv om det efter den nuværende Lovgivning ikke let vilde være tænkeligt, at saadanne Udgifter umiddelbart kunde komme til at paahvile Sognecommunernes Kasse, gaaer dog Bestemmelsen i § 5 saavidt i sine Udtryk, at der i en saadan Vedtægt, som blev udstedt af Amtmanden med Justitsministerens Samtykke efter Indstilling af Amtsrådet, meget godt kunde gives Bestemmelse om, at Sognecommunerne skulde bære en større eller mindre Deel af de paagjældende Udgifter. Det er derfor, at Forslagsstillerne ikke have anset det for ufornuddent, men have maattet tilraade, at der optages en Bestemmelse i Loven, der udtryffeligt sikker Sogneraadene samme Indskyldelse paa de Udgifter, Sognecommunerne skulde udrede, som selvsølgelig Amtsrådet har paa de Udgifter, Amtsgemeenerne skulde udrede, og som Kjøbstæderne faae paa de Udgifter, Kjøbstadcommunerne skulde udrede. — Hertil slutter sig to andre Forslag, nemlig Forslagene under Nr. 3 og 4. Disse to Forslag gaaer aldeles ud paa det Samme, men Grunden til, at der er stillet to Forslag, er den, at dersom Forslaget under Nr. 2 skulde blive forkastet, vil Forslaget under Nr. 4 kunne staae paa sine egne Been. Dersom Forslaget under Nr. 2 bliver vedtaget, maa den Tanke, som er nedlagt i Forslagene under Nr. 3 og Nr. 4, nødvendigviis have den Form, den har faaet i Forslaget under Nr. 3, og derfor er dette Forslag stillet som Underændringsforslag til Forslaget under Nr. 2. Det gaaer ud paa, at de Bestemmelser, som findes i § 2 Litra c og d, under ingen Omstændigheder skulde kunne indføres i Sognecommunen uden Sogneraadets Samtykke. Det vil sees, at de Bestemmelser, som findes under Litra c og d i § 2, ere af den Natur, at der er al Anledning til at lade den særlige communale

Autoritet have en afgjørende Indflydelse paa dem, eller ialfald have Ret til at kunne modsætte sig dem. Med disse faa Ord skal jeg tillade mig at anbefale Forslagene under Nr. 2, 3 og 4.

Madsen: Jeg har i Forening med 14 andre Medlemmer stillet et Forslag under Nr. 5, der i Grunden indeholder en Skærpselse af Lovens Bestemmelse om Anhøvelse, idet jeg har været med til at foreslaae, at de Ord: „have været straffede for Eiendomsforbrydelser, Betleri eller Løsgænger, naar de“ skulde udgaae. Naar disse Ord udgaae, vil nemlig Slutningen af § 8 komme til at lyde saaledes, at enhver ved Politiet Ansæt kan anholde saadanne „Personer, der maae formodes ikke at have lovligt Erhverv, og de ikke paa Forespørgsel kunne gjøre Rede for, hvorledes de ernære sig“. Jeg kan ikke indsee, at der er nogensomhelst Grund til ene og alene at auvende denne Bestemmelse paa dem, der have været straffede for Eiendomsforbrydelser, Betleri eller Løsgænger. Man har gjeennem Fængselsanstalterne bestræbt sig for saameget som muligt at udslutte Sporene af de Forbrydelser, Bedkommende have begaaet, og af den Straf, de have faaet, ligesom man ogsaa har forbudt i Skudsmaalsbøgerne at indføre nogen Bemærkning om, at Bedkommende har lidt Straf. Skulde man imidlertid nu lade enhver ved Politiet Ansæt gaae med en Liste i Lommen over saadanne Personer, som have været straffede, endog kun for Løsgænger og Betleri, forekommer det mig, at man let kommer til at forfølge disse Mennesker for den Forbrydelse, de have affonet ved deres Straf, paa en ganske uretfærdig Maade. Er Bedkommende i det Tilfælde, at han ikke kan gjøre Rede for, hvorledes han ernærer sig, mener jeg ogsaa, at der, hvad enten han før har været straffet eller ikke, maa være lige god Grund til at anholde ham, naar han ikke kan documentere, hvorledes han ernærer sig. Dette